

Det Økonomiske og Sociale udvalgs udtalelse om »Kommissionens forslag til Rådets forordning (EF) om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne«

(97/C 30/10)

Rådet for Den Europæiske Union besluttede den 8. juli 1996 under henvisning til EF-traktatens artikel 43 og 198 at anmode om Det Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om det ovennævnte emne.

Det forberedende arbejde henvistes til ØSU's Sektion for Landbrug og Fiskeri, som udpegede John Little til ordfører. ØSU vedtog sin udtalelse den 5. september 1996.

Det Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 338. plenarforsamling af 25. og 26. september 1996, mødet den 25. september 1996, med 97 stemmer for, 2 imod og 9 hverken for eller imod, følgende udtalelse.

1. Baggrund

1.1. Den nugældende forordning (EØF) nr. 3094/86 om tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne i Atlanterhavet er ændret gennemgribende siden vedtagelsen i oktober 1986. Imidlertid har kun meget få af ændringerne større betydning for indholdet, og kun to af ændringerne har haft større betydning for ressourcebevarelsen.

1.2. I den seneste af de to ændringer (11. ændring vedtaget i oktober 1991) stod de vedtagne tiltag på ingen måde mål med Kommissionens forslag, men Rådet lovede at forøge maskestørrelserne yderligere i 1994, hvis fiskebestandene ikke forøgedes i den mellemliggende tid. Disse forøgelser er hidtil blevet udskudt.

1.3. I beretningen til Rådet fra december 1995 (KOM(95) 669) skrev Kommissionen, at de nugældende tekniske bestemmelser ikke har været effektive nok til at nedbringe fangsten af ungfisk. Kommissionen drog sammen med sine eksperter den konklusion, at den grundlæggende struktur i de forslag, som Rådet forkastede eller udsatte i 1990/1991, burde opretholdes.

1.4. Kommissionen foreslår nu, at der vedtages en ny forordning til erstatning for Rådets forordning (EØF) nr. 3094/86.

2. Resume af Kommissionens forslag

2.1. Hovedmålet med forslaget er yderligere at reducere fangsten af ungfisk ved at ændre de tekniske foranstaltninger for at forbedre disses effektivitet. Den vigtigste af disse ændringer, som hovedsagelig gælder for trukne redskaber, går ud på følgende:

- ophævelse af begreberne tilladte maskestørrelser og beskyttede arter og indførelse af mindsteprocenter for målarter, som beholdes om bord, set i forhold til specificerede maskestørrelseskategorier,
- en generel forøgelse af maskestørrelsen for trukne redskaber,

- obligatorisk brug af kvadratmaskede netstykker for større maskestørrelser,
- store begrænsninger i antallet af net af forskellig størrelse, som haves ombord,
- harmonisering af maskestørrelser i hele Atlanterhavet (undtagen Skagerrak og Kattegat),
- mindstemålene for landede fisk harmoniseres og tilpasses til maskestørrelsesselektiviteten,
- en begrænset udvidelse af de områder, som er lukket for fiskeri i visse perioder af året.

2.2. Et andet mål med forslaget er at forenkle reglerne for at gøre dem lettere at forstå og lettere at håndhæve. De nye bestemmelser skal også give fiskerne mere smidige betingelser og formindske udsmid.

3. Generelle bemærkninger

3.1. *Bevarelse*

3.1.1. I en initiativudtalelse⁽¹⁾, som ØSU vedtog i september 1995, konkluderedes det, at foranstaltningerne til bevarelse af fiskebestandene var utilstrækkelige, og at de opnåede resultater ikke var tilfredsstillende; ØSU vurderede, at målene var for beskedne, at foranstaltningerne var utilstrækkelige, eller at de ikke var gennemført ordentligt.

3.1.2. ØSU deler således fuldt ud Kommissionens bekymringer angående mange fiskebestande og støtter i princippet bestræbelserne på at forbedre de tekniske bevarelsesforanstaltninger som et middel til at bevare og forbedre bestandene.

(1) EFT nr. C 39 af 21. 2. 1996, s. 32.

3.1.3. Udover de tekniske foranstaltninger har ØSU allerede givet udtryk for støtte til andre bevarelsesforanstaltninger, såsom støtte til oplægning med det sigte at nedbringe fiskerikapaciteten og fiskeriaktiviteternes omfang.

3.2. Økonomiske og sociale virkninger

3.2.1. Det forekommer at være tydeligt, at nogle af de foreslåede regler forudsætter store ændringer i fiskeripraksis med medfølgende reelle økonomiske konsekvenser, og at de må forventes at få alvorlig indvirkning på fiskeindustrien på kort og mellemlang sigt, selv om der kan høstes store fordele på lang sigt. Kommissionen har hidtil ikke gjort noget forsøg på at vurdere de kortsigtede økonomiske og sociale omkostninger ved forslaget og kommer slet ikke ind på de uheldige virkninger. ØSU skønner, at manglen på sådan information gør det umuligt at afgøre, om forslagene udgør en fornuftig balance mellem beskyttelse af fiskeindustriens kort og mellemfristede interesser og bedre fiskeressourcebevarelse.

3.2.2. Det er sandsynligt, at uanset hvilke reviderede tekniske foranstaltninger der vedtages til sin tid, vil der optræde negative kortsigtede virkninger (f.eks. tab af indkomster og ekstraudgifter til udstyr) for fiskeindustriene i EU og i de berørte lokalsamfund. ØSU erkender, at socioøkonomiske foranstaltninger ikke falder ind under den foreslåede forordning, men skal dog lige som i ovennævnte initiativudtalelse gøre opmærksom på det mulige behov for udligningsforanstaltninger som en hjælp til at modvirke de kortsigtede virkninger og bistå med de nødvendige strukturændringer.

3.3. Konsultation

3.3.1. En række af de ændrede tekniske foranstaltninger, som nu foreslås, ligger stort set på linje med Kommissionens forslag fra juli 1990, som Rådet forkastede, efter en periode med dødvande, i oktober 1995. Imidlertid blev alle detaljerne i Kommissionens nye forslag først kendt sidst i juni 1996, og det erfares, at konsultationerne om forslaget skal være afsluttet i tide til, at Rådet (fiskeriministre) kan træffe afgørelse i oktober 1996. Efter ØSU's mening er en så kort konsultationsperiode helt utilstrækkelig i lyset af de foreslåede foranstaltningers vidtrækkende konsekvenser og deres kontroversielle karakter.

3.3.2. Der er ikke ført direkte drøftelser mellem Kommissionen og fiskeriindustrien om de foreslåede specifikke ændringer. I de fleste andre erhvervssektorer er større forslag, som har driftsmæssige, økonomiske og sociale virkninger, genstand for indledende drøftelser med de erhvervsdrivende i den pågældende sektor, inden specifikke forslag offentliggøres. I nogle medlemsstater har vellykkede tekniske bevarelsesforanstaltninger tidligere været resultatet af en sådan dialog. Det erkendes,

at nogle medlemsstater vil drøfte forslaget med deres respektive fiskeindustrier, men ØSU anser det ikke desto mindre for såre beklageligt, at man ikke på forhånd har drøftet de foreslåede foranstaltninger direkte med fiskerne.

3.3.3. Efter ØSU's mening vil det være særdeles uklogt af Rådet og Kommissionen at haste en afgørelse igennem uden tilfredsstillende samråd med fiskerne og deres repræsentanter om de radikale og komplekse tanker, som er lagt frem med kort varsel efter at have været i gryden i årevis.

3.4. Håndhævelse

3.4.1. ØSU har tidligere udtrykt bekymring⁽¹⁾ for vanskelighederne ved at håndhæve EU's fiskeripolitik og den generelle mangel på inspektionstjenester, som er medlemsstaternes ansvar. Kommissionen erkendte disse vanskeligheder i den nylige rapport om »Kontrollen med den fælles fiskeripolitik«⁽²⁾. ØSU mener ikke, at inspektionerne på havet bør nedsættes som følge af de nye forslag. ØSU opfordrer medlemsstaterne til at tilvejebringe passende ressourcer, så deres tilsynspligt kan håndhæves bedre.

3.4.2. Trods Kommissionens gode vilje til at forenkle og tydeliggøre de tekniske bevarelsesforanstaltninger, vil de nye regler fortsat være overmåde indviklede og i nogle tilfælde unødvendigt stive. ØSU vurderer, at de foreslåede nye regler fortsat er svære at forstå og dermed vanskelige at håndhæve.

3.4.3. Håndhævelse af regelsættene forudsætter stiltende aftale og samarbejde fra fiskernes side. Dette vil langt lettere kunne opnås, hvis fiskerne har deltaget fuldt ud og på tilfredsstillende vis i debatten om de nye foranstaltninger, således som det henstilles i punkt 3.3 ovenfor.

3.5. Mere smidige betingelser

3.5.1. ØSU er tilfreds med indsatsen for at give fiskerne mere smidige driftsbetingelser. Imidlertid vil fordelene ved forslaget om at formindske udsmid ved, at man tillader opbevaring ombord af arter, ud over det tilladte indtil fisketuren er afsluttet, blive annulleret af den manglende fleksibilitet i forslaget om at begrænse antallet af net af forskellig størrelse, som må medtages om bord.

⁽¹⁾ EFT nr. C 108 af 19. 4. 1993, s. 36.

⁽²⁾ KOM(96) 100.

4. Særlige bemærkninger

4.1. *Mindstemaskestørrelser og mindsteprocent af større målarter (art. 5)*

4.1.1. Kommissionen har ikke fremlagt videnskabeligt belæg for, at de betydelige generelle forøgelse af mindstemaskestørrelserne, som er forslagernes hovedindhold, vil føre til den ønskede reduktion i fangsten af ungfisk. Det er klart, at hvis fiskeriindsatsen holdes konstant, vil de samlede fangster blive reduceret, og dette vil uvægerligt true visse fiskeriaktiviteters rentabilitet.

4.1.2. ØSU er enig i, at det generelt er ønskeligt at få harmoniseret maskestørrelserne, men mener, at man bør erkende de forskellige biologiske forhold, som findes inden for de forskellige fiskerityper. Man kan ikke skære hele dette aspekt over en kam, således som Kommissionen gør, fordi det ikke harmonerer med fiskeriets faktiske forhold.

4.1.3. Det er sandsynligt, at for at lette fangsterne vil den foreslåede ophævelse af tilladte maskestørrelser for særlige arter tilskynde til udstrakt brug af net med mindre maskestørrelse end relevant; dette vil føre til omfattende udsnid ved rejsens afslutning, således at den ønskede procent af målarter opnås. Endvidere er den mulighed, som foreslås givet fisk med maskestørrelser på under 110 mm, ikke et praktisk alternativ for arter som hvilling, tunge, rødspætte kulmule og glashvar, da der her gælder et mindsteindhold af målarter på 70 %. Hovedparten af disse arter fanges ved blandet fiskeri; dette vil derfor tilskynde til større udsnid. Et fartøj, som bruger en maskestørrelse på 80 mm under foregivende af at rette fangsten mod f.eks. hvilling, men som overskrider bifangstprocessen for torsk og kuller, vil kunne medtage de overskydende torsk og kuller helt hen til landingsstedet for derpå at udsnide overskuddet.

4.1.4. I sådanne tilfælde er alternativet til storstilet udsnid, at overskydende bifangster landes ulovligt. En mindsteprocent af målarter, som beholdes ombord ved rejsens afslutning, vil medføre, at inspektionen begrænses til fiskeriaktivitetens afsluttende stadium. ØSU vurderer, at det på baggrund af de utilstrækkelige inspektionsressourcer vil blive sværere i stedet for lettere at opnå håndhævelse. ØSU vurderer, at det vil være mere effektivt at fastholde det vigtigste tekniske kriterium og specificere maskestørrelser for hver fiskeart, således at håndhævelsen fortsat gennemføres via inspektioner på havet.

4.1.5. ØSU støtter princippet om en generel forøgelse af maskestørrelserne, men opfordrer Kommissionen til

at genoverveje de foreslåede vilkårlige forøgelse og nedsættelse samt at fastholde tilladte maskestørrelser for hver fiskeart som det vigtigste kontrolmiddel.

4.2. *Kvadratmaskede netstykker (art. 8)*

4.2.1. Den obligatoriske brug af kvadratmaskede netstykker i net med en maskestørrelse på 70 mm eller derover principgodkendes. Imidlertid skønnes det, at de ønskede bevarelsesforskelle kan opnås uden at pålægge et krav om, at de i alle tilfælde skal være af samme størrelse som den benyttede ruderformede maskestørrelse. Dette vil være alt for strengt og vil medføre for stort tab af salgbar fangst. ØSU henstiller derfor, at Kommissionen nyovervejer mindsteprocenten af den foreslåede obligatoriske kvadratmaskede netstykke.

4.3. *Begrænsninger i antallet af net af forskellig størrelse, som medføres ombord (art. 9)*

4.3.1. Den foreslåede »minimering« (som beskrevet af Kommissionen) i antallet af net af forskellig maskestørrelse vil i praksis give stødet til en »en-net-regel« for fiskeri med stormaskede net og en »to-net-regel« for alt andet fiskeri. Dette vil fuldstændig sætte en stopper for den fleksibilitet, som er så nødvendig, både praktisk og økonomisk, for fiskeri efter forskellige arter, f.eks. hummer og demersale fisk, på samme rejse. ØSU erkender, at den foreslåede regel teoretisk set virker tiltrækkende, fordi den vil lette håndhævelsen, særligt i lyset af den foreslåede fleksibilitet med hensyn til at udsnide fisk når som helst. Imidlertid vil opretholdelse af tilladte maskestørrelser (som henstillet i 4.1.4 ovenfor) kombineret med de reviderede mindstemål for landede fisk svarende til maskestørrelsesselektiviteten nok kunne medvirke til at forebygge brug af forbudte maskestørrelser uden den overflødige indførelse af en »en-net-regel«, som vil få dramatiske økonomiske følger for en stor del af fiskeindustrien.

4.3.2. ØSU går imod indførelse af en »en-net-regel«, fordi den vil afskære fiskerne fra alt for mange legitime fiskerimuligheder.

4.4. *Begrænsning i garnmaterialets trådtykkelse (art. 10)*

4.4.1. ØSU erkender, at specificering af en maksimal trådtykkelse på 8 mm og forbuddet mod garnmateriale med paralleltrullet garn vil føre de trukne redskabers selektivitet, men anser sådanne regler for uigennemførlige for en del af fiskeriet. For bomtrawl f.eks. er

paralleltrullet garn af afgørende betydning for styrken på grund af det større slid.

4.5. *De landede fisks mindstemål (art. 19-22)*

4.5.1. ØSU mener, at Kommissionen har undladt at benytte lejligheden til at forøge den mindste tilladte størrelse for skaldyr. De foreslåede mindstemål for landede fisk vil gøre det muligt at fange og at lande unge skaldyr, inden de har haft mulighed for at gyde blot én gang.

4.6. *Fiskerirestriktioner på visse årstider (art. 23-34)*

4.6.1. ØSU tilslutter sig, at der bør gælde strenge betingelser for områder, hvor der sædvanligvis er stor forekomst af ungfisk af truede arter, og støtter generelt den foreslåede begrænsede udvidelse af områder, som er lukket for fiskeri efter nogle arter i visse perioder.

4.7. *Særlige bestemmelser for Skagerrak og Kattegat (art. 40-46)*

4.7.1. Selv om ingen biologiske årsager gør det berettiget, at bestemmelserne for Skagerrak og Kattegat adskiller sig fra bestemmelserne for Nordsøen, må eventuelle ændringer i foranstaltningerne for disse farvande nødvendigvis aftales med Norge. Der bør øjeblikkeligt tages skridt til at bringe foranstaltningerne for disse områder på linje med de nye foranstaltninger, som i sidste instans vedtages for EU's del af Nordsøen. Der bør også sættes alt ind på at overtale Norge til at vedtage fælles foranstaltninger i den norske del af Nordsøen.

5. Konklusioner

5.1. ØSU deler fuldt ud Kommissionens bekymringer angående mange fiskebestande og støtter bestræbelserne på at forbedre de tekniske bevarelsesforanstaltninger som værende et middel til at bevare og forbedre bestandene. Bedre bevarelse af fiskebestandene er i både producenters og forbrugeres interesse.

5.2. En række af de foreslåede ændringer vil direkte være med til at reducere fangsten af ungfisk og godkendes derfor af ØSU, hvilket også gælder de ændringer som vil medføre mere smidige driftsbetingelser og måske føre til et fald i udsmid af døde fisk.

5.3. Imidlertid er nogle af hovedforslagene fremsat uden fuld hensyntagen til det praktiske fiskeri og uden en vurdering af de økonomiske og sociale virkninger. ØSU er ikke overbevist om, at de nuværende forslag udgør en fornuftig balance mellem beskyttelse af fiskeindustriens kort- og mellemfristede interesser og bedre fiskeressourcebevarelse. De vigtigste specifikke punkter, som opmærksomheden henledes på, er følgende:

5.3.1. ØSU opfordrer Kommissionen til at genoverveje de foreslåede ændringer i maskestørrelser og at fastholde tilladte maskestørrelser for hver art som det vigtigste tekniske kriterium for kontrol med fiskeriet.

5.3.2. ØSU henstiller, at den foreslåede obligatoriske mindstestørrelse af kvadratmaskede netstykker i net med en ruderformet maskestørrelse på 70 mm eller derover tages op til ny vurdering.

5.3.3. ØSU går imod indførelsen af en »en-net regel«, fordi den vil afskære fiskerne fra alt for mange legitime fiskerimuligheder.

5.4. ØSU opfordrer Rådet og Kommissionen til at sørge for, at der foregår reelle og ikke blot symbolske drøftelser med fiskerne og deres repræsentanter, inden der træffes beslutninger om de fremsatte forslag. Håndhævelse af regelsættene forudsætter stiltiende godkendelse og samarbejde fra fiskernes side. Dette vil nok langt lettere kunne opnås, hvis fiskerne har været fuldt medinddraget i drøftelserne.

5.5. Af hensyn til håndhævelsen af de tekniske foranstaltninger og andre EU-fiskeriregler må der ikke gennemføres færre inspektioner på havet i kølvandet på de nye foranstaltningers vedtagelse og medlemsstaterne bør tilvejebringe passende ressourcer, så deres tilsynspligt kan håndhæves bedre.

Bruxelles, den 25. september 1996.

Carlos FERRER

Formand for

Det Økonomiske og Sociale Udvalg